

Végighúzó az íróasztal szegélyén. Ideje rendet rakni. Kezembe akad a fejhallgató. Fülelek. Üresen ásít rám a csend, amit tegnap még Ildikó és csoporttársaim jól ismert hangja töltött be. Aztán megakad a szemem egy, a tételek alól kikandikáló kék sarkocskán. Elmosolyodom. A bizonyítványom. Szociális asszisztens lettem!

Figyelek és hallgatók... egy héttel vizsga után és egy nappal az utolsó tanóra után.

Figyelek. Figyelem a bennem zajló, tőlem független érzéseket, amelyek hol keserűek a csoporttársaimtól - az iskola első szociális asszisztens csoportjától - és tanárainktól való elválás miatt, hol örömmel töltenek el a megszerzett tudás és képzettség miatt. Fejemben még ott zsong a sok-sok jól ismert szakkifejezés – kongruencia, genogram, Gestalt-elmélet, Gyvt., SWOT analízis, Maslow és a többiek – amelyek jelentését Ildikó és Éva óráin sajátíthattam el, de közben már visszazökkentem a tanfolyam előtti életbe.

Mégis, ez valami más. Ámulva fedezem fel, hogy a kapott kinccsel - a tudással -, tágabb és érthetőbb lett a világ.

Hallgatók. Hallgatom a munkatársaim élménybeszámolóját a saját iskolai élményeikről, a nehézségekről, a sok utazással töltött, unalmas – és drága – órákról, az érthetetlen tananyagról, aminek magyarázatát még sokáig keresgélhették a neten és a könyvtárakban.

Aztán engem kérdeznek, hogy is volt ez a Humánorientációnál? *Emberség, megértés és profizmus...* Elmesélem, hogy „nálunk” minden anyagot, magyarázatot és ismeretet megtaláltam feltöltve a saját virtuális tantermünkben, és ha valami mégis hiányzott, csak kérni kellett. Hogy a tanárok szívesen és készséggel magyarázták el – ha kellett – többször is a tananyagot, hogy Éva és Ildikó „életszagú” példákkal színesítette a nehezebben érthető részeket. Mosolyogva idéztem fel, hogy egy fél sütivel a kezemben, kényelmesen elhelyezkedve kezdetem meg az órákat saját otthonomban, és hogy Ildikó óráit sokszor kísérte nyugtató, pihentető muzsika. És persze Sándor, aki mindig mindenben segítségünkre volt a technikai galibától a számlázással kapcsolatos kérdésekig.

Jól esik az emlékezés. Igen, létezik ilyen iskola, ahol a tudás és az ember számít, nem a pénz... és én a része lehettem.

Köszönöm!